

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684

31. Beneficia exempta quis unire possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

possit appellari negotiumque devolui ad superiorem *Ioan. And. in cap. dilecto de appellat. Fel. cap. proposuisti, De foro comp. Dec. & Abb. in cap. ex parte de appell. qui tamen modus probandi negligentiam, alios modos non excludit, ut ibidem Rota n. 5. attestatur per not. Barbat. in cap. Ceterum num. 11. de indic. adde supra lib. 1. quest. 6. num. 19. & 20.*

QVÆSTIO XXXI.

Beneficia exempta quis unire possit.

SUMMARIUM.

1. Uniones regulariter fiunt per ordinarium.
2. Ordinarij appellatione qui comprehenduntur.
3. Ordinarius non unit beneficia exempta.
4. Legatus à latere unit beneficia exempta.
5. Legati à latere varia potestas.
6. Prælati immediati exemptorum unit beneficia exempta.
7. Ordinarius an Ecclesiam sibi subiectam uniat Ecclesia exempta.
8. Quid de legato Sedis Apostolicæ.
9. An interponat autoritatem in alienatione rerum Ecclesiasticarum extra Provinciam si Ecclesia sit a sit in eius Provincia.

Regulariter uniones Ecclesiarum fieri debent per locorum ordinarium Clem. 1. §. ad hoc de statu Monach. ubi glo. verb. ordinarium cap. sicut unire de excessib. prælat. Petr. de Perus. de unionib. Eccles. c. 4. n. 21. & seq. quorum nomine intelligo Episcopos eorumve superiores Archiepiscopos, Patriarchas ad quos de jure communi hoc pertinet d. cap. sicut Clem. un. de reb. Eccles. non alien. Caccialupus tract. de unionibus art. 4. num. 5. vers. tertio quero dixi lib. 1. c. 1. num. 9. seu alios quoscunque inferiores qui Ecclesiis sibi pleno iure & quasi Episcopalia præscripserunt, aut ex privilegio obtinent cap. aulitus de præscrip. cap. accedentibus de excessib. prælat. doct. Caccialup. ubi supra art. 3. num. 21. & seq. Petr. de Perus. d. num. 21. & 22. vel ut pulchre explicat Flaminius Parisius tract. de resig. benef. li. 3. q. 11. Sub verbo ordinarij (inquit) intelligo omnes habentes iurisdictionem ordinariam, ut tradit Geminianus in cap. 2. de consuet. in 6. Silvester verb. excommunicatio 8. n. 92. Abb. cap. cum ad Ecclesiarum num. 1. de offic. ord. Bellam. cons. 30. Bero cons. 24. lib. 1. Dec. cons. 121. Abb. cap. ut fama num. 6. de sent. excom.

Ideoque, quando Concil. Trid. nominatim committit aliquid ordinariis id non modo commissum censetur Episcopis, sed indistincte quibusvis aliis ordinariis imo etiam

Rr 2.

Sed queritur, an legatus Sedis Apostolicæ Ecclesiam sibi subiectam iure legationis possit unire Ecclesie immediate Papæ subiectæ videtur quod sic per ea quæ dicit Abbas in *Clem. 1. § ad hoc de statu Monach.* ubi dicit quod Episcopus Ecclesiam sibi subiectam potest unire monasterio exempto, etiam si Abbas habeat in illo monasterio institutionem & distributionem. Præterea quoad potestatem uniendo considerandum est an Ecclesia unita subiecta sit Prælato unienti ea, sicut unire de excessu prælati. Nihilominus dicendum videtur quod legatus unire non possit Ecclesiam iure legationis sibi subiectam aliter Ecclesie immediate Pontifici subiectæ. Ratio, quia in unione requiritur causa cognita, quæ respicit non solum Ecclesiam unitam sed etiam Ecclesiam cui fit unio, an autem subicit causa respectu Ecclesie cui fit unio non potest legatus cognoscere, sed solus Papa, non enim potest legatus Ecclesiam sibi subiectam unire Ecclesie sicut extra suam provinciam. Nec similiter Episcopus unire Ecclesiam sibi subiectam Ecclesie exemptæ aut constitutæ extra suam dioccesim, quando quidem in unione autorisanda requiritur ut utraque Ecclesia autorisanti sit subiecta *d. cap. sicut unire.* Ita ille.

Ex eodem fonte sunt quæ supra notavimus, querendo utrum legatus vel Episcopus auctoritatem interponere possit in alienatione rerum Ecclesie extra provinciam si Ecclesia sit sita in provincia id enim plurimum controversum ex Villadiego et Bertachino. *Responsum eod. lib. qu. 2.*

QUESTIO XXXII.

Exemptus delinquens intra Diocesim Episcopi an possit ab eo puniri.

SUMMARIUM.

1. Argumenta opinionis affirmativa.
2. Rationes opinionis negativæ quæ vera est.
3. Proconsul non cognoscit de causis Fiscalibus.
4. Episcopus punit aliquando exemptos auctoritate delegata.
5. Opinio affirmativa sustinetur in exemptione reali, negativæ vero in personali.

Pro parte affirmativa est quod ratione delicti quis sortiatur forum non suum *Auth. qua in provincia C. ubi de crimine Auth. de mandati. Primum §. quod si delinquentes col. 3. l. 1. C. ubi senatores late Hostiens. in summa de foro compet. num. 6. nullo obstante privilegio vel exemptione. siquidem reatus omnem honorem excludit. d. l. C. ubi Senatores & frustra legem aut privilegium invocat qui ipse illius communitatis delinquit, ex quo præterea privilegium crederetur non debeat flagi.*

R. 3

Sed